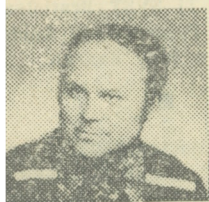

TÁBOR dobrých NÁPADŮ

vičitelé práci se začal oslav Králík věnovat obě začátků studii na pedagogické fakultě. Tři roky mu běly do dvacítý a již byl elníkem TJ Malé Březno. elovat začal v Povrlech a d tu založil a vedl atletickrouček. Měl k tomu dobrý pklad — dráhu aktivního ta. V TJ Spariak Ůstí nad em běhal sprinty s později ným reprezentantem Kří- , stali se dokonce doroste- cými přeborníky republiky. roslav Králík se také od ro- 1955 podílel na všech spar- ádkách. Pochvaluje si: „Měl

Neřekli poslední slovo

velké štěstí, že jsem pro- kládkami pro všechny vě- e kategorie, dokonce mě- ula ani skladba z nejče- mějších, skladba ČSLA.“ ce 1975 i o pět let pozdě- řipravoval na spartakiádní opení mladší žactvo, což opakoval — s jedním pří- em — i při poslední ČSS. m přídatkem byla skladba ů. Když přišel před nece- dvaceti lety do Svádova, é obce neďaleko Ůstí nad em, vedl pravidelně spor- ětinnost dětí, ovšem jinak o sportovní stránce ve Svá- é ani v blízkých Olšinkách moc nevědo. Ůtlum byl po- ně překonávan, když nej- lejší kapitoly začali psát ě muži svým příchodem do ru ZRTV. Zahájili před dvě- lety a dnes jsou skutečnou ůbou. Veškerý vzestup tělo- ovy v obci prodělal Jaro- Králík — funkcionár — oval jako metodik, předs- otbalového oddílu, předs- áboru ZRTV a od letošního t je předsedou TJ. voláním metodik základní- a zdokonalovacího plavání ád zavzpomíná na svou ak- dráhu atleta, současně ho těší, nejen jako předsedu ty, ale i jako cvičitele a ence, sportovní i brigádnic- aktivity sportovců TJ Svá- Olšinky. o svou dobrovolnou čin- nachází tento cvičitel III. se specializací pro cviče- pobyt v přírodě velkou o- ve své manželce, která ará o cvičení žen. Je jasně, kvělá parta mužů, která ná- hově vzorně předvedla dva pletní celky, neřekla pod vedením zdaleka své po- ní slovo. -ilk-

Kouzlo lesů, luk a rybníků okolo Třeboně uchvátí každého. V tomto nádherném koutě trávil od 21. července do 8. srpna prázdniny i pětadvacet členů TOM odboru turistů TJ Kotva Braník. Slunce pražilo od rána a příjemný stín nebyl ani mezi kmeny vysokých borovic, kam nás vedl popis cesty. Odpověď na otázku, kterou lesní čestičkou se dát dále, nám daly šipky vyřezané z krajinky a označené T. Dovedly nás na louku u Nové řeky, kde rozložili svůj tábor malí turisté.

Před hlavní branou míváme upravené, čistě vymetené ohniště, lemované pohodlnými, byť jen z kmenů borovic zhotovenými lavicemi a doslova parádním křeslem pro vedoucího oddílu TOM a hlavního vedoucího tábora **J. Jurečka**. Zásoba dříví je pečlivě vyrovnaná pod přístřeškem. Opodál, v „sekárně“, jak nazvali prostor určený k přípravě dříví, jsou špaliky, což nikoho nepřekvapí. V malých ohrádkách tu však nechybějí brousky a nezbytná voda v plechovce k údržbě nástrojů. Jak vidět, „tomíci“ se vyznají.

V té chvíli se k nám přiblížil **Tomáš Hruška**, zástupce vedoucího tábora a zdravotník v jedné osobě. Ujal se i nové funkce — našeho průvodce.

Hlavní branou, která je ozdobena býčí lebku, jak nás nadšeně upozornili kluci, jsme prošli po padácím můstku. Hemžení mezi stany ustávalo, protože na programu bylo plavání. Museli využít příznivého počasí. Na otázku, jak bude zítra, si ovšem dokáží odpovědět sami, mají totiž v malém přístřešku meteorologickou stanicí s barometrem, hydrografem a termografem. Nechybí normální teploměr, ani ten, který ukazuje minimální a maximální teplotu. Na špičce se otáčí anemometr, takže si i ti nejmenší dokáží vypočítat sílu větru.

Šestadvacet modrých a oranžových stanů má podsady vybudované z kulatin a krajinek. Jejich obyvatelé si vyrobili poličky pro různé účely — ani boty nejsou kvůli vlhku přímo na zemi, počují jednotlivo Bobři, Medvědi a Jeleni. Každý kluk i děvčátko si vyrobili sedátko před stan. Některé je pohodlnější, jiné na pohled hezčí, ale snažili se všichni. S nářadím k opracování dřeva zacházejí šikovně i ti, co se teprve nedávno naučili držet pořádné pero. Nad stany se tyčí „kurník“ a upoutá každého návštěvníka. Ne, nepustili se tu do výroby vajec, říkají tak domečku na borových nožkách. Je to srub starších kluků, celý ze dřeva, s malou terasou, dvěma postelemi. Ke dvířkům vede žebřík z kulatin. Jak si ještě přibytěk vyšperkují, to je zatím klukovské tajemství.

Další starší kluci bydlí ve staně, tzv. mongolu. Podsady mají z kulatin. Dřevěný pant umožňuje vyklápění její zadní části, kvůli větrání. Spousta stanových doplňků ze dřeva umožňuje udržovat bezvadný pořádek. Dře-

vo, jako stavební materiál, zakoupil oddíl od místního poleší. Některé stany nám o svých obyvatelích mnohé prozradí; ti zatím noří svá těla do příjemné vody jezírka v nedaleké pískovně. V jednom stanu visí kytara, bendžo, flétna. Typická vůně „apatyky“ zavanula z dalšího.

Se životem v přírodě mají již mnoho zkušeností. Na noc si například dělají sluneční konzervy. „To se celý den vyhřívají spacáky na slunci a před západem slunce se pěkně zabalí. To se to pak usná, za chladných večerů...“, vysvětlila Olinka Švagrovská.

Vlastními silami si vybudovali udírnu — také dřevěnou. Krásně voněla, ale zela prázdnotou. Večer si pochutnávali na teplých uzených vuřtech „Poukázky“ na ně museli získat při bojové hře v lese. Dostalo se na všechny.

Přijali jsme pozvání do osiřelých jídelny. Nečekali jsme pod stanovým přístřeškem bílé ubrusy, mile však působily luční květiny na každém stole. Škoda, že stanový přístřešek již chátrá a nový nelze koupit. Možná, že by jim posloužil stan, který jinde už nepotřebují. Z jídelny je to jen skok do kuchyně, kde mají službu dva směnaři. Leckterá hospodyňka by koukala na pořádek. Bedny s regály plní teď funkci spíše a kredence. Je tu velký sporák, dva velké kotle na vaření. V kuchyni pilně pracuje Petr Havlík. Nepotí se u plotny, ale buduje polici na barely s pitnou vodou a doplňuje zásoby. „Nesplnil jsem svou povinnost, měl jsem vzbudit v půl sedmé [v šest mu končila hlídka] službu určenou na nákup rohlíků ke snídani. A tak musím dnes pracovat tady.“

Tábor se vylidnil, zůstali jen směnaři, marodi a ti „za trest“. Jan Formáček podcenil nutnost vhodných obuvi při lezení po lanovém můstku a pořádně si spálil nohy. „Koupat se nemohu, ale vypomůžu v kuchyni — k večeri budou špagety. Také dělám na staročeské mechanické střešnici. Moc se těším, až bude hotová, bude legrace a pocvičíme se i ve střelbě.“ Rybička, jak všichni říkají Zorče Pilně, vyrábí označení stanu zdravotníka: „Byla jsem neopatr-

ná a dnes mi vyndával vedoucí stehy ze šiti na noze. Ale vody si ještě užiju. Za rok pojedu určitě zase, letos jsem už s oddílem popáté. Je to vždy bezvadně, spousta dobrodružství. A moc věcí se tady naučím.“ Za trest zůstal v táboře Pavel Ouda. Loudal se s přípravou na koupání a všechny zdržoval. „Vypomůžu se střelnici a všude, kde bude třeba.“

Býli jsme v táboře dobrých nápadů. Pro zkrácení cesty mají přívoz na laně — dřevěné plato na pneumatice; mají i jakýsi paraván zakrývající náhče při mytí. Koupelna v přírodě je vybavena dřevěnými poličkami, držáky na mýdla, ručníky, kelímky na čištění zubů. Nestáčili jsme se divit, co všechno si vlastními silami, zbudovali, aby mohli prožít nádherné dny uprostřed přírody.

„Typické pro náš tábor je vedení dětí k samostatnosti. Vše, co je tu vidět, si vymyslely a hlavně realizovaly samy. My, dospělí, jim rádi poradíme, ale spíš dohlédíme na bezpečnost, zejména při práci s nářadím. Tenhle pobyt je vyvrcholením naší celoroční turisticko-branné činnosti a vlastně i jakousi praktickou zkouškou přípravy na život v přírodě. Všichni znají své povinnosti, jednoba k druhému, ale i k přírodě. Až budeme odcházet, zůstane tento kout netknutý, snad jen tráva bude více ušlapaná a se světlými místy po stanech. Škoda, že budeme muset mj. zasypat i bezvadný sklípek ve svahu u řeky.“

„Většinu času děti sportují. Jsme dostatečně vybaveni pro větší sporty. Mezi nejoblíbenější patří lakros, volejbal. Mnozí zde plní disciplíny odznaku zdatnosti. Myslím si, že tu prožívají krásné chvíle, a jim i nám zůstanou pěkné vzpomínky.“ Řekl nám závěrem **Tomáš Hruška**, a jeho slovům současně přikývl **J. Jureček**, který se právě vrátil z nákupu.

V. Míšková, tajemnice TJ Kotva, radostně doplnila: „Moc by mě překvapilo, kdyby něco neklapalo. Tento oddíl pracuje bezvadně po celý rok, a tady nás o tom jenom přesvědčili.“ A to je o důvod více, abychom se za „tomíky“ během roku vypravili znovu.

EVA FIŠEROVÁ

Manipulaci s řiditelným vorem, kde je využit náporový efekt vody na kormidlo, předvádí **Tomáš Hruška**. Foto: JOSEF JUREČEK

